Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

DYREKTYWA RADY NR 92/34/EWG

z dnia 28 kwietnia 1992 r.

w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców

(Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 10)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Commission Decision 93/401/EEC of 16 June 1993 (*)	L 177	28	21.7.1993
►M2	Commission Decision 94/150/EC of 15 February 1994 (*)	L 66	31	10.3.1994
►M3	Commission Decision 95/26/EC of 8 February 1995 (*)	L 36	36	16.2.1995
►M4	Commission Decision 97/110/EC of 17 January 1997 (*)	L 39	22	8.2.1997
►M5	Commission Decision 1999/30/EC of 18 December 1998 (*)	L 8	30	14.1.1999
►M6	Decyzja Komisji 2002/112/WE, z dnia 11 lutego 2002 r.	L 41	44	13.2.2002
►M7	Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r.	L 122	1	16.5.2003
►M8	Dyrektywa Rady 2003/61/WE z dnia 18 czerwca 2003 r.	L 165	23	3.7.2003
►M9	Dyrektywa Komisji 2003/111/WE z dnia 26 listopada 2003 r.	L 311	12	27.11.2003
►M10	Decyzja Komisji 2005/54/WE, z dnia 25 stycznia 2005 r.	L 22	16	26.1.2005
►M11	Decyzja Komisji 2007/776/WE, z dnia 28 listopada 2007 r.	L 312	48	30.11.2007

(*) Akt ten nie został nigdy opublikowany w języku polskim.

▼B

DYREKTYWA RADY NR 92/34/EWG

z dnia 28 kwietnia 1992 r.

w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

produkcja owoców zajmuje istotne miejsce w rolnictwie Wspólnoty;

uzyskanie zadowalających efektów w uprawie owoców zależy w dużej mierze od jakości i zdrowotności materiału używanego do ich rozmnażania oraz jakości i zdrowotności roślin owocowych przeznaczonych do produkcji owoców; w konsekwencji niektóre Państwa Członkowskie wprowadziły zasady zmierzające do zagwarantowania jakości i zdrowotności materiału rozmnożeniowego roślin owocowych i roślin owocowych wprowadzonych do obrotu;

odmienne traktowanie materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych w różnych Państwach Członkowskich może tworzyć bariery w handlu i utrudniać swobodny przepływ tych towarów we Wspólnocie; w celu osiągnięcia rynku wewnętrznego należy usunąć powyższe bariery poprzez przyjęcie wspólnotowych przepisów zastępujących ustanowione przez Państwa Członkowskie;

ustanowienie jednolitych warunków na poziomie wspólnotowym zapewni otrzymywanie przez nabywców w całej Wspólnocie zdrowego i dobrej jakości materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych;

w zakresie odnoszącym się do zdrowotności roślin powyższe ujednolicone warunki powinny być zgodne z przepisami dyrektywy Rady nr 77/93/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko wprowadzeniu do Państw Członkowskich organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych ([4]);

w początkowym okresie właściwe jest ustalenie zasad o głównym znaczeniu gospodarczym dla Wspólnoty dla omawianych rodzajów i gatunków roślin owocowych oraz ustalenie wspólnotowej procedury umożliwiającej dodawanie w późniejszym okresie kolejnych rodzajów i gatunków;

bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 77/93/EWG dotyczących zdrowotności roślin, niewłaściwe jest stosowanie wspólnotowych zasad do obrotu materiałem rozmnożeniowym i roślinami owocowymi, w wypadku gdy zostanie wykazane przeznaczenie takich produktów do wywozu do państw trzecich, gdyż zasady mające wówczas zastosowanie mogą różnić się od zawartych w niniejszej dyrektywie;

określenie zdrowotności i norm jakości dla każdego rodzaju i gatunku roślin owocowych wymaga długich i szczegółowych rozważań technicznych i naukowych; należy w tym celu ustanowić stosowną procedurę;

([1]) Dz.U. C 52 z 3.3.1990, str. 16 oraz Dz.U. C 307 z 27.11.1991, str. 15.
([2]) Dz.U. C 240 z 16.9.1991, str. 197.
([3]) Dz.U. C 182 z 23.7.1990, str. 21.
([4]) Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 20; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady nr 92/10/EWG (Dz.U. L 70 z 17.3.1992, str. 27).

▼B

obowiązkiem dostawców materiału rozmnożeniowego i/lub roślin owocowych jest w pierwszym rzędzie zapewnienie, że produkty spełniać będą warunki określone w niniejszej dyrektywie;

właściwe władze Państw Członkowskich powinny podczas przeprowadzania kontroli i inspekcji zapewnić, że dostawcy spełniać będą te warunki w odniesieniu do materiału rozmnożeniowego lub roślin owocowych należących do kategorii CAC (*Conformitas Agraria Communitatis*);

niezbędne jest utworzenie innych kategorii materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych, które podlegać będą urzędowej certyfikacji;

wprowadza się wspólnotowe środki kontrolne, aby zapewnić jednolite stosowanie we wszystkich Państwach Członkowskich norm określonych w niniejszej dyrektywie;

zgodnie z obecną praktyką rolniczą wymagane jest, aby niektóre materiały rozmnożeniowe i rośliny owocowe były urzędowo badane albo uznawane za wolne od wirusów, tzn. wolne od wszelkich znanych wirusów i patogenów wirusopodobnych, albo były badane na obecność wirusów, czyli uznawane za wolne od określonych wirusów i patogenów wirusopodobnych obniżających przydatność materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych;

w interesie nabywców materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych leży, aby znane były nazwy odmian i aby zapewniona była ich tożsamość;

cel określony powyżej może być najlepiej osiągnięty poprzez powszechną znajomość odmian albo poprzez dostępność opisu sporządzonego i przechowywanego przez dostawcę; jednak w tym drugim przypadku materiał rozmnożeniowy lub rośliny owocowe mogą nie zostać zakwalifikowane do kategorii podlegających urzędowej certyfikacji;

w celu zapewnienia tożsamości i prawidłowego wprowadzania do obrotu materiałów rozmnożeniowych i roślin owocowych należy ustanowić wspólnotowe zasady dotyczące separacji partii i ich znakowania; etykiety powinny zawierać szczegółowe informacje niezbędne dla kontroli urzędowej i użytkowników;

należy ustanowić reguły pozwalające, w przypadku czasowych trudności zaopatrzeniowych, na dopuszczanie do obrotu materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych niespełniających rygorystycznych warunków zawartych w niniejszej dyrektywie;

pierwszym krokiem w kierunku ujednolicenia warunków powinno być zakazanie Państwom Członkowskim, w odniesieniu do rodzajów i gatunków wymienionych w załączniku II, dla których sporządzi się wykazy, nakładania nowych warunków lub ograniczeń obrotu innych niż przewidziane w niniejszej dyrektywie;

należy wydać przepisy dopuszczające do obrotu we Wspólnocie materiał rozmnożeniowy i rośliny owocowe wyprodukowane w państwach trzecich, pod warunkiem że zawsze uzyskają one te same gwarancje co materiał rozmnożeniowy i rośliny owocowe produkowane we Wspólnocie i zgodnie z zasadami wspólnotowymi;

w celu ujednolicenia technicznych metod badań stosowanych w Państwach Członkowskich oraz porównania materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych produkowanych we Wspólnocie z produkowanym w państwach trzecich należy prowadzić badania porównawcze sprawdzające zgodność takich produktów z wymogami niniejszej dyrektywy;

w celu zwiększenia skutecznego działania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji zadanie przyjęcia środków w celu jej wykonania oraz wprowadzania zmian do jej załączników oraz ustanowienia w tym celu procedury ścisłej współpracy między Komisją

▼B

a Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu ds. Materiału Rozmnożeniowego oraz Roślin Rodzajów i Gatunków Owocowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców we Wspólnocie.

2. Artykuły 2-20 oraz art. 24 stosuje się do wymienionych w załączniku II rodzajów, gatunków oraz ich mieszańców.

Podkładki i inne części roślin należące do innych rodzajów, gatunków albo ich mieszańców są również przedmiotem wyżej wymienionych artykułów, jeśli materiał jednego ze wspomnianych rodzajów lub gatunków, lub ich mieszańców, jest lub ma być na nich zaszczepiony.

3. Zmiany do listy rodzajów i gatunków w załączniku II przyjmowane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 22.

Artykuł 2

Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do materiału rozmnożeniowego lub roślin owocowych przeznaczonych do wywozu do państw trzecich, jeśli zostały właściwie oznaczone i należycie odseparowane, bez uszczerbku dla zasad dotyczących zdrowotności ustanowionych w dyrektywie 77/93/EWG.

Środki wykonawcze do akapitu pierwszego, ze szczególnym uwzględnieniem oznaczenia i separacji, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

Artykuł 3

Dla celów niniejszej dyrektywy zastosowanie znajdują następujące definicje:

a) „materiał rozmnożeniowy”: nasiona, części roślin i cały materiał roślinny, włącznie z podkładkami, przeznaczone do rozmnażania i produkcji roślin owocowych;

b) „rośliny owocowe”: rośliny, które po wprowadzeniu do obrotu mają być sadzone lub przesadzane;

c) „wstępny elitarny materiał rozmnożeniowy”: materiał rozmnożeniowy, który:

   i) został wytworzony zgodnie z ogólnie przyjętymi sposobami mającymi na celu utrzymywanie tożsamości odmiany, włączając istotne cechy jego wartości pomologicznej, które mogą być ustalone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21 oraz w celu ochrony przed chorobami;

   ii) przeznaczony jest do wytwarzania materiału elitarnego;

   iii) spełnia wymogi dla wstępnego elitarnego materiału rozmnożeniowego ustanowione w wykazie dla odnośnych gatunków, ustalonym zgodnie z art. 4; oraz

   iv) w wyniku inspekcji urzędowej został uznany za spełniający wyżej podane wymogi;

d) „elitarny materiał rozmnożeniowy”: materiał rozmnożeniowy, który:

   i) został wytworzony bezpośrednio albo w określonej liczbie etapów w sposób wegetatywny z wstępnego elitarnego materiału rozmnożeniowego, zgodnie z ogólnie przyjętymi sposobami mającymi na celu utrzymanie tożsamości odmiany, włączając

▼B

istotne cechy jego wartości pomologicznej, które mogą być ustalone zgodnie z procedurą z art. 21, oraz w celu ochrony przed chorobami;

ii) przeznaczony jest do produkcji materiału kwalifikowanego;

iii) spełnia wymogi dla elitarnego materiału rozmnożeniowego ustanowione w wykazie dla odnośnych gatunków, ustalonym zgodnie z art. 4; oraz

iv) w wyniku inspekcji urzędowej został uznany za spełniający wyżej podane wymogi;

e) „materiał kwalifikowany": materiał rozmnożeniowy i rośliny owocowe, które:

i) zostały wytworzone bezpośrednio albo w określonej liczbie etapów w sposób wegetatywny z elitarnego materiału rozmnożeniowego;

ii) spełniają wymogi dla materiału kwalifikowanego ustanowione w wykazie dla odnośnych gatunków, ustalonym zgodnie z art. 4; oraz

iii) w wyniku inspekcji urzędowej zostały uznane za spełniające wyżej podane wymogi;

f) „materiał CAC (*Conformitas Agraria Communitatis*)": materiał rozmnożeniowy i rośliny owocowe spełniające minimalne warunki ustanowione dla tej kategorii dotyczące gatunków, o których mowa w wykazie ustalonym zgodnie z art. 4;

g) „materiał wolny od wirusów (*v.f.*)": materiał poddany badaniom, który został uznany za wolny od infekcji zgodnie z uznanymi międzynarodowymi metodami naukowymi, został uznany za wolny od objawów jakiegokolwiek wirusa lub patogenu wirusopodobnego podczas inspekcji prowadzonych w okresie sezonu wegetacyjnego, utrzymywano go w warunkach zapobiegających wystąpieniu infekcji oraz jest uważany za wolny od wszelkich wirusów i patogenów wirusopodobnych występujących już we Wspólnocie, dotyczących odnośnych gatunków. Materiał otrzymany wegetatywnie w linii bezpośredniej w określonej liczbie etapów z materiału, który uznany został za wolny od wirusów oraz wolny od objawów jakiegokolwiek wirusa lub patogenu wirusopodobnego podczas inspekcji prowadzonych w okresie sezonu wegetacyjnego oraz produkowany i utrzymywany był w warunkach zapobiegających wystąpieniu infekcji, jest również uważany za wolny od wirusów. Określoną liczbę etapów podaje się w wykazie dla odnośnych gatunków, ustalonym zgodnie z art. 4;

h) „materiał badany na obecność wirusów (*v.t.*)": materiał, który został poddany badaniu i został uznany za wolny od infekcji zgodnie z uznanymi międzynarodowymi metodami naukowymi, został uznany za wolny od objawów jakiegokolwiek wirusa lub patogenu wirusopodobnego podczas inspekcji prowadzonych w okresie okresu wegetacyjnego, utrzymywano go w warunkach zapobiegających wystąpieniu infekcji oraz uważany jest za wolny od niektórych niebezpiecznych wirusów i patogenów wirusopodobnych zdolnych do obniżenia przydatności materiału, występujących już we Wspólnocie w odnośnych gatunkach. Materiał otrzymany wegetatywnie w bezpośredniej linii w określonej liczbie etapów z materiału, który uznano za wolny od objawów jakiegokolwiek wirusa lub patogenu wirusopodobnego podczas inspekcji prowadzonych w okresie sezonu wegetacyjnego oraz który produkowany i utrzymywany był w warunkach zapobiegających wystąpieniu infekcji, jest również uważany za materiał badany na obecność wirusów. Określoną liczbę etapów podaje się w wykazie dla odnośnych gatunków, ustalonym zgodnie z art. 4;

▼B

i) „dostawca”: osoba fizyczna lub prawna zajmująca się zawodowo co najmniej jedną z następujących form działalności dotyczących materiału rozmnożeniowego lub roślin owocowych: rozmnażanie, produkcja, konserwacja i/lub obróbka, wprowadzanie do obrotu;

j) „wprowadzanie do obrotu”: dostępnośćlub posiadanie na składzie, wystawianie lub oferowanie do sprzedaży, sprzedaż i/lub dostawa do innych osób, w każdej formie, materiału rozmnożeniowego lub roślin owocowych;

k) „właściwy organ”:

   i) właściwy organ centralny, ustanowiony lub wyznaczony przez Państwo Członkowskie pod nadzorem rządu krajowego i odpowiedzialny za jakość;

   ii) jakikolwiek organ krajowy ustanowiony:

      — na poziomie krajowym, albo

      — na poziomie regionalnym, pod nadzorem władz krajowych w granicach ustanowionych przez ustawodawstwo krajowe danego Państwa Członkowskiego.

   Organy, określone w pkt i) i pkt ii), mogą, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, delegować zadania przewidziane w niniejszej dyrektywie, na ich odpowiedzialność i pod ich nadzorem, osobie prawnej prawa publicznego lub prywatnego, której, zgodnie z urzędowo zatwierdzonym statutem, zostało powierzone wyłącznie wykonywanie szczególnych zadań publicznych, pod warunkiem że taka osoba ani jej członkowie nie mają osobistego interesu w wyniku podejmowanych przez nią działań.

   Państwa Członkowskie zapewniają ścisłą współpracę między organami, określonymi w pkt ii) i w pkt i).

   Ponadto, zgodnie z procedurą określoną w art. 21, jakakolwiek osoba prawna powołana w imieniu organów omawianych w pkt i) i pkt ii), działająca z upoważnienia i pod nadzorem takiego organu, może zostać zatwierdzona, pod warunkiem że osoba taka nie ma osobistego interesu w wyniku podejmowanych przez nią działań.

   Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o ich właściwych organach. Komisja przekazuje te informacje innym Państwom Członkowskim;

l) „środki urzędowe”: środki podjęte przez właściwy organ;

m) „urzędowa inspekcja”: inspekcja przeprowadzana przez właściwy organ;

n) „urzędowe oświadczenie”: oświadczenie wydane przez właściwy organ lub na jego odpowiedzialność;

o) „partia”: liczba jednostek pojedynczego towaru identyfikowana na podstawie jednorodności jego składników i pochodzenia;

p) „laboratorium”: jednostka prawa publicznego lub prywatnego przeprowadzająca analizy i odpowiednie diagnozy, umożliwiająca producentowi nadzór nad jakością produkcji.

Artykuł 4

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ustanawia się w załączniku I wykaz dla każdego rodzaju lub gatunku, określonych w załączniku II, w odniesieniu do warunków zdrowotności roślin, ustanowionych w dyrektywie 77/93/EWG i mających zastosowanie dla odnośnych rodzajów i/lub gatunków, ustanawiający ponadto:

i) warunki jakości i zdrowotności roślin, które powinny być spełnione przez materiał CAC, w szczególności odnoszące się do stosowanego systemu rozmnażania, czystości uprawy oraz, za wyjątkiem

▼B

podkładek, o ile materiał nie należy do odmiany, do aspektów odmianowych;

ii) warunki, które powinny być spełnione przez wstępny elitarny, elitarny i kwalifikowany materiał rozmnożeniowy, odnoszące się do jakości, zdrowotności, stosowanych procedur i metod badań, stosowanych systemów rozmnażania oraz, za wyjątkiem podkładek, o ile materiał ten nie należy do odmiany, do aspektów odmianowych;

iii) warunki, które powinny być spełnione przez podkładki i inne części roślin innych rodzajów lub gatunków, jeśli materiał rozmnożeniowy omawianych rodzajów lub gatunków jest na nich zaszczepiony.

2. Jeśli w wykazie mowa jest o zaklasyfikowaniu do kategorii „wolne od wirusów (*v.f.*)" lub „badany na obecność wirusów (*v.t.*)", to odnośne wirusy i patogeny wirusopodobne zostaną w nim wymienione.

Niniejszy przepis stosuje się odpowiednio, jeśli mowa jest o klasyfikacji dotyczącej nieobecności lub badania w celu wykrycia organizmów szkodliwych innych niż wirusy lub patogeny wirusopodobne.

Nie zamieszcza się informacji *v.f.* lub *v.t.* w odniesieniu do materiału określonego w ust. 1 pkt i).

W odniesieniu do materiału określonego w pkt ii) akapit pierwszy zamieszcza się informację dotyczącą powyższych klasyfikacji, o ile taka informacja jest istotna dla odnośnych rodzajów lub gatunków.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że dostawcy podejmą wszelkie niezbędne środki do zapewnienia zgodności z normami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania do obrotu materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych.

2. Dla celów ust. 1 przeprowadzane są kontrole przez dostawców osobiście lub powierza się ich przeprowadzenie akredytowanym dostawcom albo właściwemu organowi. Kontrole oparte na poniższych zasadach:

— zidentyfikowanie punktów krytycznych w procesie produkcyjnym na podstawie stosowanych metod produkcji,

— ustalenie i wprowadzenie sposobów monitorowania i kontrolowania punktów krytycznych określonych w tiret pierwszym,

— pobieranie próbek do analiz przeprowadzanych w laboratorium, akredytowanych przez właściwy organ w celu sprawdzenia zgodności z normami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie,

— przechowywanie pisemnych danych lub danych zarejestrowanych w sposób trwały określonych w tiret pierwszym, drugim i trzecim oraz danych dotyczących produkcji i wprowadzenia do obrotu materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych do dyspozycji właściwego organu. Dokumentację przechowuje się przez okres co najmniej trzech lat.

Jednakże w stosunku do dostawców, których działalność ogranicza się wyłącznie do dystrybucji materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych, produkowanych i pakowanych w pomieszczeniach innych niż ich własne, wymaga się jedynie przechowywania danych pisemnych lub danych zarejestrowanych w sposób trwały dotyczących kupna i sprzedaży i/lub dostawy materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych.

Niniejszego ustępu nie stosuje się do dostawców, których działalność ograniczona jest do dostarczania niewielkich ilości materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych konsumentom na ich użytek własny.

▼B

3. Jeśli wynik ich własnych kontroli lub jakiekolwiek informacje będące w posiadaniu dostawców określonych w ust. 1 ujawnią obecność jednego lub większej liczby organizmów szkodliwych, określonych w dyrektywie 77/93/EWG, lub organizmów szkodliwych w ilości większej niż dopuszczalna w normach wyszczególnionych w istotnych wykazach ustalonych zgodnie z art. 4, to dostawcy bezzwłocznie powiadamiają o tym właściwy organ oraz podejmują środki przez niego wskazane lub wszelkie inne działania niezbędne do obniżenia ryzyka rozprzestrzenienia się organizmów szkodliwych. Dostawca rejestruje wszystkie przypadki pojawienia się organizmów szkodliwych w jego pomieszczeniach oraz środki podjęte w związku z tym.

4. Szczegółowe zasady stosowania ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

Artykuł 6

1. Właściwy organ akredytuje dostawców jednokrotnie po sprawdzeniu, czy stosowane przez nich metody produkcji oraz posiadane obiekty spełniają wymogi niniejszej dyrektywy, biorąc pod uwagę rodzaj prowadzonej przez nich działalności. Akredytacja powinna być odnowiona, jeśli dostawca postanowi prowadzić działalność inną niż ta, na którą otrzymał akredytację.

2. Właściwy organ akredytuje laboratoria jednokrotnie po sprawdzeniu, czy stosowane przez nie metody, posiadane obiekty oraz zatrudniony personel spełniają wymagania niniejszej dyrektywy, które zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, biorąc pod uwagę rodzaj wykonywanych przez nie badań. Akredytacja powinna być odnowiona, jeśli laboratorium postanowi wykonywać działalność inną niż ta, na którą otrzymało koncesję.

3. Właściwy organ podejmuje niezbędne środki, jeśli wymagania określone w ust. 1 i 2 przestają być spełniane. W tym celu organ zwróci szczególną uwagę na wnioski z każdej kontroli przeprowadzonej zgodnie z art. 7.

4. Nadzór i kontrolę dostawców, obiektów i laboratoriów przeprowadza się regularnie przez właściwy organ lub na jego odpowiedzialność, który ma w każdej chwili swobodny dostęp do wszystkich pomieszczeń w obiektach, w celu zapewnienia zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy. Przyjmuje się, w miarę potrzeby, środki wykonawcze dotyczące nadzoru i kontroli zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

Jeśli podczas prowadzenia nadzoru i kontroli ujawnione zostanie, iż nie są spełniane wymogi niniejszej dyrektywy, właściwy organ podejmuje odpowiednie działania.

Artykuł 7

1. Eksperci Komisji mogą, we współpracy z właściwymi organami Państw Członkowskich, przeprowadzić kontrole na miejscu, o ile jest to konieczne do zapewnienia jednolitego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności w celu sprawdzenia, czy dostawcy rzeczywiście spełniają wymagania niniejszej dyrektywy. Państwo Członkowskie, na którego terytorium jest przeprowadzana kontrola, udziela ekspertom wszelkiej niezbędnej pomocy w wypełnianiu ich obowiązków. Komisja informuje Państwa Członkowskie o wyniku kontroli.

2. Szczegółowe zasady stosowania ust. 1 przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

▼B

Artykuł 8

1. Materiał rozmnożeniowy lub rośliny owocowe mogą być wprowadzane do obrotu tylko przez akredytowanych dostawców i pod warunkiem, że spełniają oni wymagania ustanowione dla materiału CAC w wykazie określonym w art. 4.

2. Wstępny elitarny, elitarny i kwalifikowany materiał rozmnożeniowy może nie uzyskać certyfikacji, jeśli należy do odmian określonych w art. 9 ust. 2 pkt i) oraz nie spełnia wymagań właściwych kategorii ustanowionej w wykazie określonym w art. 4. Kategoria powyższa wykazana jest w urzędowym dokumencie, określonym w art. 11.

W odniesieniu do aspektu odmianowego, w wykazie, który będzie sporządzony zgodnie z art. 4, może zostać wprowadzony przepis o wyłączeniu podkładek, jeśli materiał nie należy do odmiany.

3. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 77/93/EWG przepisów poprzedzających ustępów nie stosuje się do materiału rozmnożeniowego lub roślin owocowych przeznaczonych do:

a) doświadczeń lub celów naukowych; lub

b) pracy selekcyjnej; lub

c) działań mających na celu ochronę różnorodności genetycznej.

Szczegółowe zasady stosowania lit. a) i b) przyjmuje się, w miarę potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21. Szczegółowe zasady stosowania lit. c) przyjmuje się najlepiej przed dniem 1 stycznia 1993 r., zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 9

1. Materiał rozmnożeniowy i rośliny owocowe wprowadza się do obrotu z oznaczeniem odmian, do których należą. Jeśli, w przypadku podkładek, materiał nie należy do odmiany, określa się gatunki lub krzyżówki międzygatunkowe tego materiału.

2. Odmiany, które oznacza się przy wprowadzaniu na rynek materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych zgodnie z ust. 1, powinny być:

i) powszechnie znane i chronione zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony nowych odmian roślin albo dobrowolnie urzędowo zarejestrowane lub zarejestrowane na innych podstawach;

ii) umieszczane na listach przechowywanych przez dostawców, wraz ze szczegółowymi opisami i stosownymi nazwami. Listy te powinny być udostępniane, na wniosek, właściwemu organowi zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

Każdą odmianę opisuje się i, tak dalece jak to możliwe, nadaje tę samą nazwę we wszystkich Państwach Członkowskich, zgodnie z przyjętymi wskazówkami międzynarodowymi.

3. Odmiany mogą być urzędowo zarejestrowane, jeśli spełniają określone urzędowo zatwierdzone warunki oraz posiadają urzędowy opis. Mogą one być także urzędowo zarejestrowane, jeśli ich materiał został wprowadzony do obrotu na terytorium zainteresowanego Państwa Członkowskiego przed dniem 1 stycznia 1993 r., pod warunkiem że posiadają urzędowy opis. W drugim przypadku rejestracja wygasa nie później niż dnia 30 czerwca 2000 r., chyba że do tej daty omawiane odmiany zostały:

— zatwierdzone, zgodnie z procedurą określoną w art. 21, wraz ze szczegółowym opisem, jeśli zostały one urzędowo zarejestrowane w co najmniej dwóch Państwach Członkowskich, albo

— zarejestrowane zgodnie ze zdaniem pierwszym.

▼B

4. Z wyjątkiem przypadków, w których aspekt odmianowy jest wyraźnie wymieniony w wykazach określonych w art. 4, przepisy ust. 1 i 2 nie nakładają dodatkowych obowiązków na właściwy organ.

5. Wymagania dotyczące urzędowej rejestracji określone w ust. 2 pkt i) ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21 z uwzględnieniem osiągnięć obecnej wiedzy naukowej i technicznej i obejmą one:

a) warunki dotyczące urzędowego zatwierdzenia, które mogą zawierać w szczególności cechy odróżniające, stabilność i dostateczną jednolitość;

b) cechy, które w niezbędnym zakresie należy uwzględnić przy badaniu różnych odmian;

c) niezbędne wymagania dla przeprowadzania badań;

d) okres ważności urzędowego zatwierdzenia odmiany.

6. Zgodnie z procedurą określoną w art. 21:

— można ustanowić system informowania właściwych organów Państw Członkowskich o odmianach lub gatunkach albo krzyżówkach międzygatunkowych,

— można przyjąć dodatkowe przepisy wykonawcze do ust. 2 pkt ii),

— można postanowić, że powstanie i będzie wydawany wspólny katalog odmian.

Artykuł 10

1. Podczas uprawy oraz podczas wyorywania lub oddzielania od materiału rodzicielskiego materiał rozmnożeniowy i rośliny owocowe będą utrzymywane w osobnych partiach.

2. Jeśli materiał rozmnożeniowy i rośliny owocowe o różnym pochodzeniu umieszczane są razem lub mieszane podczas pakowania, przechowywania, transportu lub dostawy, dostawca przechowuje rejestry zawierające następujące dane: skład partii i pochodzenie poszczególnych składników.

3. Państwa Członkowskie zapewniają spełnianie wymagań określonych w ust. 1 i 2 poprzez przeprowadzanie urzędowych inspekcji.

Artykuł 11

Bez uszczerbku dla przepisów art. 10 ust. 2 materiał rozmnożeniowy i rośliny owocowe wprowadza się do obrotu wyłącznie w dostatecznie jednolitych partiach oraz jeśli są:

i) zakwalifikowane jako materiał CAC i zaopatrzone w dokument sporządzony przez dostawcę zgodnie z warunkami ustanowionymi w wykazie ustalonym zgodnie z art. 4. Jeśli w takim dokumencie znajduje się urzędowe oświadczenie, oddziela się je wyraźnie od innych informacji zawartych w dokumencie; lub

ii) zakwalifikowane jako wstępny elitarny, elitarny lub kwalifikowany materiał rozmnożeniowy, a klasyfikacja ta została dokonana przez właściwy organ zgodnie z warunkami ustanowionymi w wykazie określonym w art. 4.

W wykazie określonym w art. 4 ustanawia się wymagania dotyczące etykietowania i/lub plombowania oraz pakowania materiału rozmnożeniowego lub roślin owocowych.

W przypadku detalicznej dostawy materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych konsumentowi na jego użytek własny wymagania dotyczące etykietowania można ograniczyć do odpowiednich informacji o produkcie.

▼B

Artykuł 12

Państwa Członkowskie mogą zwolnić:

— drobnych producentów, których cała produkcja oraz sprzedaż materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych przeznaczona jest do ostatecznego użytku osób na rynku lokalnym, niezajmujących się zawodowo produkcją roślinną („obrót lokalny"), od stosowania przepisów art. 11;

— lokalny obrót materiałem rozmnożeniowym i roślinami owocowymi produkowanymi przez drobnych producentów korzystających z powyższego zwolnienia od kontroli i urzędowych inspekcji przewidzianych w art. 18.

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21 przyjmuje się środki wykonawcze dotyczące innych wymagań odnośnie do zwolnień określonych w tiret pierwszym i drugim, w szczególności w odniesieniu do pojęć „drobnych producentów" i „rynku lokalnego" oraz właściwych procedur.

Artykuł 13

W przypadku czasowych trudności w dostawie, dotyczących materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych spełniających wymagania niniejszej dyrektywy, można podjąć środki, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, dotyczące wprowadzania do obrotu materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych niespełniających powyższych wymagań, bez uszczerbku dla zasad dotyczących zdrowotności roślin ustanowionych w dyrektywie 77/93/EWG.

Artykuł 14

Wprowadzanie do obrotu materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych spełniających wymogi niniejszej dyrektywy nie podlega ograniczeniom handlowym dotyczącym dostawcy, zdrowotności roślin, podłoża uprawowego i przeprowadzanych inspekcji innych niż ustanowione w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 15

W odniesieniu do produktów określonych w załączniku II Państwa Członkowskie powstrzymują się od nakładania bardziej rygorystycznych warunków lub ograniczeń handlowych innych niż warunki ustanowione w wykazach określonych w art. 4 lub, jeśli zajdzie taka konieczność, istniejących w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy.

Artykuł 16

1. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21 decyduje się, czy materiał rozmnożeniowy i rośliny owocowe wytwarzane w państwie trzecim oraz spełniające te same wymogi odnoszące się do obowiązków dostawcy, tożsamości, cech, zdrowotności roślin, podłoża uprawowego, pakowania, przeprowadzonych inspekcji, oznaczania i plombowania odpowiadają pod każdym z wyżej wymienionych względów materiałowi rozmnożeniowemu i roślinom owocowym produkowanym we Wspólnocie i spełniającym wymogi niniejszej dyrektywy.

2. W oczekiwaniu na decyzję określoną w ust. 1 Państwa Członkowskie mogą do dnia ►**M11** 31 grudnia 2010 r. ◄, bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 77/93/EWG, stosować do przywozu materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych z państw trzecich warunki odpowiadające co najmniej podanym, tymczasowo lub na stałe, w wykazach przyjętych stosownie w art. 4. Jeśli warunki takie nie są ustanowione w wykazach, to warunki przywozu powinny odpowiadać co najmniej tym stosowanym w produkcji zainteresowanych Państw Członkowskich.

▼B

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21 termin określony w akapicie pierwszym może, dla różnych państw trzecich, zostać odroczony do podjęcia decyzji określonej w ust. 1.

Materiał rozmnożeniowy i rośliny owocowe przywożone przez Państwo Członkowskie zgodnie z decyzją podjętą przez to Państwo Członkowskie stosownie do akapitu pierwszego, nie podlegają ograniczeniom handlowym w innych Państwach Członkowskich dotyczącym kwestii określonych w ust. 1.

Artykuł 17

Państwa Członkowskie zapewniają, że materiał rozmnożeniowy i rośliny owocowe poddawane są urzędowej inspekcji w czasie produkcji i wprowadzenia do obrotu oraz poprzez wyrywkowe kontrole w przypadku materiału CAC w celu sprawdzenia zgodności z wymogami i warunkami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 18

Szczegółowe zasady wykonawcze przeprowadzania kontroli przewidzianych w art. 5 oraz urzędowych inspekcji przewidzianych w art. 10 i 17, włączając metody pobierania próbek, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

Artykuł 19

1. Jeśli podczas prowadzenia nadzoru i kontroli, przewidzianych w art. 6 ust. 4, urzędowej inspekcji przewidzianej w art. 17 lub doświadczeń określonych w art. 20 zostanie stwierdzone, że materiał rozmnożeniowy lub rośliny owocowe nie spełniają wymogów niniejszej dyrektywy, właściwy organ Państwa Członkowskiego podejmuje odpowiednie działania w celu zapewnienia ich zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy lub, jeśli nie jest to możliwe, zakazuje wprowadzenia tego materiału rozmnożeniowego i tych roślin owocowych we Wspólnocie.

2. Jeśli zostanie stwierdzone, że materiał rozmnożeniowy lub rośliny owocowe wprowadzone do obrotu przez konkretnego dostawcę nie spełniają wymogów i warunków niniejszej dyrektywy, zainteresowane Państwo Członkowskie zapewnia, że zostaną podjęte odpowiednie środki w stosunku do tego dostawcy. Jeśli zakazano dostawcy wprowadzania do obrotu materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych, Państwo Członkowskie informuje o tym Komisję i właściwe organy krajowe innych Państw Członkowskich.

3. Wszelkie środki podjęte na podstawie ust. 2 uchyla się, gdy tylko zostanie ustalone z dostateczną pewnością, że materiał rozmnożeniowy lub rośliny owocowe przeznaczone do wprowadzenia do obrotu przez dostawcę będą w przyszłości spełniały wymogi i warunki niniejszej dyrektywy.

▼M8

Artykuł 20

1. Próby lub, w miarę potrzeby, badania, przeprowadza się w Państwach Członkowskich na próbkach w celu sprawdzenia czy materiał rozmnożeniowy lub rośliny owocowe spełniają wymogi i warunki niniejszej dyrektywy, włączając te dotyczące zdrowia roślin. Komisja może organizować inspekcje prób przeprowadzane przez przedstawicieli Państw Członkowskich i Komisji.

2. Wspólnotowe badania porównawcze i próby przeprowadza się we Wspólnocie dla kontroli granicznej próbek materiału rozmnożeniowego lub roślin owocowych wprowadzanych do obrotu zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, niezależnie od tego, czy są one obowiązujące czy

▼M8

uznaniowe, oraz podczas pobierania próbek. Testy porównawcze i próby mogą obejmować, co następuje:

— materiał rozmnożeniowy lub rośliny owocowe produkowane w państwach trzecich,

— materiał rozmnożeniowy lub rośliny owocowe nadające się dla rolnictwa ekologicznego,

— materiał rozmnożeniowy lub rośliny owocowe wprowadzane do obrotu w związku ze środkami mającymi na celu ochronę różnorodności genetycznej.

3. Powyższe testy porównawcze i próby stosuje się w celu zharmonizowania technicznych metod certyfikacji oraz w celu sprawdzenia, czy zostały spełnione warunki, którym musi odpowiadać materiał rozmnożeniowy i rośliny owocowe.

4. Komisja, działając zgodnie z procedurą określoną w art. 21, podejmuje niezbędne ustalenia dotyczące przeprowadzania badań. Komisja powiadamia komitet określony w art. 21 o technicznych uzgodnieniach dotyczących przeprowadzania badań i prób i ich wynikach. Jeżeli występują problemy ze zdrowiem roślin, Komisja powiadamia Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin.

5. Wspólnota może wnieść wkład finansowy dla przeprowadzania badań i prób przewidzianych w ust. 2 i 3.

Wkład finansowy nie przekracza rocznych środków wyznaczonych przez organy budżetowe.

6. Badania i próby, na które można przeznaczyć wkład finansowy Wspólnoty, oraz szczegółowe zasady dostarczania wkładu finansowego ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

7. Badania i próby przewidziane w ust. 2 i 3 mogą być przeprowadzone jedynie przez organy państwowe lub osoby prawne działające w imieniu państwa.

▼M7

Artykuł 21

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Materiału Rozmnożeniowego Różnych Odmian i Gatunków Roślin Owocowych.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE ([1]).

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 22

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Materiału Rozmnożeniowego i Roślin Owocowych oraz ich Gatunków.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE ([1]).

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

Artykuł 23

Zmiany do wykazów ustalonych stosownie do art. 4 oraz do warunków i szczegółowych zasad przyjętych w celu wykonania niniejszej dyrektywy przyjmowane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że materiał rozmnożeniowy i rośliny owocowe produkowane na ich terytoriach i przeznaczone do wprowadzenia do obrotu spełniają wymagania niniejszej dyrektywy.

2. Jeśli podczas urzędowej inspekcji okaże się, że materiał rozmnożeniowy lub rośliny owocowe nie mogą być wprowadzone do obrotu z powodu niezgodności z warunkami odnoszącymi się do zdrowotności roślin, zainteresowane Państwo Członkowskie podejmuje odpowiednie środki urzędowe w celu usunięcia każdego zagrożenia dla zdrowotności roślin.

Artykuł 25

W ciągu pięciu lat od daty przyjęcia niniejszej dyrektywy Komisja bada wyniki stosowania niniejszej dyrektywy i przedkłada Radzie sprawozdanie z załączeniem propozycji koniecznych zmian.

Artykuł 26

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 31 grudnia 1992 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. W odniesieniu do przepisów artykułów 5-11, 14, 15, 17, 19 i 24 termin stosowania dla każdego rodzaju lub gatunku, określonych w załączniku II, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 21, jeśli sporządzony jest wykaz określony w art. 4.

Artykuł 27

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Wykazy określone zgodnie z art. 4

▼M9

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ RODZAJÓW I GATUNKÓW, DO KTÓRYCH STOSUJE SIĘ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ

Castanea sativa Mill.

Citrus L.

Corylus avellana L.

Cydonia oblonga Mill.

Ficus carica L.

Fortunella Swingle

Fragaria L.

Juglans regia L.

Malus Mill.

Olea europaea L.

Pistacia vera L.

Poncirus Raf.

Prunus amygdalus Batsch

Prunus armeniaca L.

Prunus avium (L.) L.

Prunus cerasus L.

Prunus domestica L.

Prunus persica (L.) Batsch

Prunus salicina Lindley

Pyrus L.

Ribes L.

Rubus L.

Vaccinium L.